

Українська Католицька Парафія
Покров Пресвятої Богородиці

550 West 14 Avenue
Vancouver, BC V5Z 1P6

Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Parish

E-Mail: office@stmarysbc.com

Phone: 604.879.5830

Fax: 604.874.2727

Website: www.stmarysbc.com

*The No. 1 priority for ... the church is evangelization:
"Preaching the Gospel of Jesus Christ in today's world."*

15 вересня, 2019

Volume 64 No. 37

September 15, 2019

Служби Божі/Divine Liturgies

Неділя/Sunday: 8:30 am in English

10:30 am (sung) in Ukrainian

У Свята/Holy Day of Obligation

10:30 am and 7:00 pm

Щодня/Daily Scheduled

7:30 am in Chapel

Сповідь/Confessions: 15 minutes before/at
the beginning of the Divine Liturgy - or by
appointment during the week

Baptism by appointment

Anointing of the Sick/Hospital Visits/

Eucharist for the sick - any time

Marriages - the arrangements with the priest
have to be made months before the marriage

Funerals - by arrangement

оо. Василяни/Basilian Fathers serving the

Parish: Father Serafym Grygoruk, OSBM,

Administrator: Email: serh70@outlook.com

Father Joseph Pidskalny, OSBM- local Superior

Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM

Bishop-Emeritus

**Парафія Покрови Пресвятої
Богородиці** вітає всіх гостей, приятелів
та парафіян, які беруть участь у цій
Службі Божі.

**НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ВОЗДВИЖЕННЯ
ЧЕСНОГО ХРЕСТА
Св. Великомученик Микита**

**SUNDAY AFTER THE EXALTATION OF
THE HOLY CROSS**

St. Great-Martyr Nicetas

Galatians 2:16-20; Mark 8:34-9:1

**The Protection of the Blessed Virgin
Mary Parish** welcomes all guests, friends,
and Parishioners participating in this
Divine Liturgy.

НИНІ: Неділя, 15 вересня: - Парафіяльний пікнік відбудеться після (10:30 ран.) Служби Божої. (дорослі – 5 доларів) Запрошуємо взяти участь як одна парафіяльна родина.

Hymns at 10:30 Divine Liturgy:

Opening: page 4: "Vytaï name, Khreste"

Communion: page 156: "Pokloniayusia, miy Khryste"

Closing: page 4: "Vytaï name, Khreste"

ПРАЗНИК ВОЗДВИЖЕННЯ
ЧЕСНОГО ХРЕСТА (о. Юліян Катрій,
ЧСВВ)

*"Величаємо Тебе, життєдавче
Христе, і почитаємо хрест Твій
Чесний, що ним Ти спас нас від неволі
вражої" (Величання на утрєні
празника).*

"Почитання святого Господнього
хреста, — каже слуга Божий
митрополит Андрей Шептицький у
своєму посланні про святий хрест, —
це одна з найважливіших сторінок
почитання Бога-Чоловіка... Знак
святого хреста, роблений на собі, це
один з найстарших звичаїв християн".

Святий хрест це вічно живий символ
безконечної Божої любови до нас,
грішних, символ Христової жертви,
символ нашого відкуплення і спасення,
символ Христової перемоги над
смертю і дияволом. Віддаючи честь
святому хресту, ми віддаємо честь
Христовій жертві, мукам і смерті.
Кладучи на собі знак святого хреста,
ми кожного разу визнаємо свою віру в
нашого Спасителя.

Східна Церква так високо почитає
святий хрест, що встановила в його
честь аж кілька празників у році.
Найбільший празник у честь святого
Господнього хреста — це празник
Всесвітнього Воздвиження Чесного і
Життєдайного Хреста. Тож погляньмо
на історію його установлення та на різні
обряди воздвиження.

ІСТОРИЯ ВСТАНОВЛЕННЯ
ПРАЗНИКА

Празник Воздвиження Чесного
Хреста належить до дуже давніх
празників, але, як історія знайдення
святого Господнього Хреста, так й
історія встановлення празника покриті
серпанком різних легенд і тут нелегко
відрізнити історичну дійсність від
звичайної легенди.

Треба завважити, що у святкуванні
цього празника не йдеться про
звичайне почитання-поклоніння
святому хрестові, яке буває в
Хрестопоклонну неділю. Тут ідеться
про зміст свята та про що говорить
сама назва празника; ВОЗДВИЖЕННЯ,
що значить ПІДНЕСЕННЯ, тобто
окремиий урочистий обряд почитання і
прослави святого хреста.

Історики Східної Церкви назагал
погоджуються, що передусім дві події
сприяли встановленню цього празника:
віднайдення святого Господнього
хреста в IV ст. і його повернення з
перської неволі в VII столітті.

Встановленню празника
Воздвиження передувало віднайдення
святого хресного дерева, на якому
помер Ісус Христос. Християнська
традиція передала нам кілька різних
легенд щодо віднайдення святого
хреста, з яких аж три приписують це
святій Єлені († к. 330), матері цїсаря
Костянтина Великого. Віднайдення
святого хреста мало бути в 326 році.

Історики, які згадують про віднайдення святого хреста, нічого не говорять про його перше воздвиження відразу після віднайдення, що оповідає нам побожна традиція. Грецька Церква відзначає пам'ять віднайдення святого хреста 6 березня. Цей церковний празник у *Пролозі* має назву: "Віднайдення Чесного Хреста, що його віднайшла блаженна Єлена".

Латинська Церква святкувала цю подію 3 травня, але при реформі празників за папи Івана XXIII у 1960 році це свято викреслено з церковного календаря.

Початок празнику Воздвиження дало посвячення храму Господнього Воскресення, який збудував святий Костянтин Великий на Голготі в Єрусалимі. Це посвячення відбулося дуже вчисті за єрусалимського єпископа Макарія 13 вересня 335 року. Наступного дня після посвячення храму було вчисте воздвиження віднайденого святого хресного дерева. Під час воздвиження народ багато разів просив: "Господи помилуй". Відтоді Східна Церква щорічно святкує пам'ять посвячення храму Господнього Воскресення 13 вересня, а празник Воздвиження Чесного Хреста 14 вересня.

Друга важлива подія, що зробила загальним празник Воздвиження на Сході й на Заході, це повернення святого Господнього хреста з перської неволі. Перський цар Хозрой у 614 році здобув Єрусалим і забрав Господній хрест до своєї столиці в Ктесифоні. Через чотирнадцять років цісар Іраклій (610-641) після перемоги над персами відшукав святий хрест і приніс його до Єрусалима, де 14 вересня відбулося друге вчисте воздвиження-піднесення святого хреста. Відтепер празник має назву "Всемірне — це є всесвітне — Воздвиження Чесного й Життєдайного Хреста". Оскільки

празник Воздвиження нагадував про Христове розп'яття і смерть і прирівнювався до Великої п'ятниці, то від найдавніших часів свята Церква наказувала в цей день дотримуватися строгого посту.

Воздвиження належить до 12 великих празників нашої Церкви і має один день перед- і 7 днів попразденства. Субота й неділя перед і після Воздвиження мають назву суботи й неділі перед і після Воздвиження, бо в ці дні Апостол і Євангеліє говорять про святий хрест.

Крім празника Воздвиження, наша Церква віддає честь святому хресту ще в Хрестопоклонну неділю. Цього дня, як і на Воздвиження, на утрені відбувається винесення святого хреста і поклоніння йому, але без обряду воздвиження — піднесення, яке є тільки на празник Воздвиження.

7 травня Східна Церква вшановує пам'ять "Явління знамена Чесного хреста на небі в Єрусалимі". За святого Кирила Єрусалимського 351 року в часі П'ятдесятниці на небі з'явився святий хрест, що сягав від Голготи аж до Єлеонської гори.

У нашому церковному календарі маємо ще 1 серпня "Проісходженіє Древ Честнаго хреста", що значить винесення, похід чи процесія з частинкою хресного дерева, яку в цей день з процесією переносили з царської палати в Царгороді до храму святої Софії. Тут було окреме поклоніння святому хресту, подібно як у Хрестопоклонну неділю. Починаючи від 1 серпня через два тижні кожного дня святе хресне дерево носили містом, щоб його освятити й відвернути всякі недуги. Цей празник установлений у Царгороді в IX ст. внаслідок різних недуг і пошестей, що звичайно з'являлися в серпні.

TODAY: Sunday, September 15: Our **Parish Picnic** will be held following the 10:30 AM Divine Liturgy. (adults - \$5)

To Your Cross, O Master, we bow in veneration, and we glorify Your holy Resurrection.

Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святеє восекресіння Твоє слави́мо.

Saturday, September 21: UCWLC meeting. Moleben 9:30 with meeting to follow. Please try to attend.

>>>Our Bishop, Most Rev. Ken (Nowakowski) celebrated his 30th anniversary of Ordination to the Priesthood on 19 August and we want to continue the celebrations! You are invited to thank God for Bishop Ken's vocation and priestly life at the Vespers service on **Saturday, 5 October** at our Cathedral parish at **6:00 pm**. There is no charge for the reception meal following the Vespers, however there is limited seating available thus in order to make sure we are prepared to host you please **RSVP no later than 28 September to:** Fr. Mykhailo Ozorovych Tel: **604-704-5889**, mykhailo.oz@gmail.com In lieu of a gift, Bishop Ken has requested donations be made to Holy Eucharist Cathedral for further beautification of the church.

>> In our church bookstore you can buy “Catechism of the Ukrainian Catholic Church. CHRIST – OUR PASCHA” for \$25.

Parish Maintenance Fund

Donations for our Maintenance Fund for 2019: \$7,799.00.

Maintenance and repairs to our church and parish complex are ongoing. Please continue to help our parish build up its *Maintenance Fund* to offset these costs. All donations are tax-deductible. “*Convenience Envelopes*” can be found in the front entrance of the church and *Parish Maintenance Fund* envelopes are included in your envelope packet. We are very grateful for your generosity. Thank You!

Ukrainian Classes for Adults

Ukrainian classes for adults begin September 23. All levels. All welcome. Classes held Mondays from 6:30 - 8:30 PM for 10 weeks. No experience necessary. For more details: ukrainianclasses.com or contact Susan at sylazaruk@gmail.com or phone: 604.733.3756.

Sunday Donations: September 8, 2019: \$880.00

The Universal Exaltation of the Precious and Life-Giving Cross

(Commemorated on September 14)
[<https://www.oca.org/saints/lives/2019/09/14/102610-the-universal-exaltation-of-the-precious-and-life-giving-cross>]

The Elevation of the Venerable and Life-Creating Cross of the Lord: The pagan Roman emperors tried to completely eradicate from human memory the holy places where our Lord Jesus Christ suffered and was resurrected for mankind. The Emperor Hadrian (117-138) gave orders to cover over the ground of Golgotha and the Sepulchre of the Lord, and to build a temple of the pagan goddess Venus and a statue of Jupiter.

Pagans gathered at this place and offered sacrifice to idols there. Eventually after 300 years, by Divine Providence, the great Christian sacred remains, the Sepulchre of the Lord and the Life-Creating Cross were again discovered and opened for veneration. This took place under the Emperor Constantine the Great (306-337) after his victory in the year 312 over Maxentius, ruler of the Western part of the Roman empire, and over Licinius, ruler of its Eastern part. In the year 323 Constantine became the sole ruler of the vast Roman Empire.

In 313 he had issued the Edict of Milan, by which the Christian religion was legalized and the persecutions against Christians in the Western half of the empire were stopped. The ruler Licinius, although he had signed the Edict of Milan to oblige Constantine, still fanatically continued the persecutions against Christians. Only after his conclusive defeat did the 313 Edict of Milan extend also to the Eastern part of the empire. The Holy Equal of the Apostles Emperor Constantine, having gained victory over

his enemies in three wars with God's assistance, had seen in the heavens the Sign of the Cross, and written beneath: "By this you shall conquer."

Ardently desiring to find the Cross on which our Lord Jesus Christ was crucified, Saint Constantine sent his mother, the pious Empress Helen (May 21), to Jerusalem, providing her with a letter to Saint Macarius, Patriarch of Jerusalem.

Although the holy empress Helen was already in her declining years, she set about completing the task with enthusiasm. The empress gave orders to destroy the pagan temple and the statues in Jerusalem. Searching for the Life-Creating Cross, she made inquiry of Christians and Jews, but for a long time her search remained unsuccessful.

Finally, they directed her to a certain elderly Hebrew by the name of Jude who stated that the Cross was buried where the temple of Venus stood. They demolished the pagan temple and, after praying, they began to excavate the ground. Soon the Tomb of the Lord was uncovered. Not far from it were three crosses, a board with the inscription ordered by Pilate, and four nails which had pierced the Lord's Body (March 6).

In order to discern on which of the three crosses the Savior was crucified, Patriarch Macarius alternately touched the crosses to a corpse. When the Cross of the Lord touched the dead one, he came to life. Having beheld the raising of the dead man, everyone was convinced that the Life-Creating Cross was found.

Christians came in a huge throng to venerate the Holy Cross, beseeching Saint Macarius to elevate the Cross, so that even those far off might reverently contemplate it. Then the Patriarch and other spiritual leaders raised up the Holy

Cross, and the people, saying "Lord have mercy," reverently prostrated before the Venerable Wood. This solemn event occurred in the year 326.

During the discovery of the Life-Creating Cross another miracle took place: a grievously sick woman, beneath the shadow of the Holy Cross, was healed instantly. The elder Jude and other Jews there believed in Christ and accepted Holy Baptism. Jude received the name Cyriacus and afterwards was consecrated Bishop of Jerusalem. During the reign of Julian the Apostate (361-363) he accepted a martyr's death for Christ (see October 28).

The holy empress Helen journeyed to the holy places connected with the earthly life of the Savior, building more than 80 churches, at Bethlehem the birthplace of Christ, and on the Mount of Olives where the Lord ascended to Heaven, and at Gethsemane where the Savior prayed before His sufferings and where the Mother of God was buried after her death.

Saint Helen took part of the Life-Creating Wood and nails with her to Constantinople. The holy emperor Constantine gave orders to build at Jerusalem a majestic and spacious church in honor of the Resurrection of Christ, also including under its roof the Life-Giving Tomb of the Lord and Golgotha. The temple was constructed in about ten years. Saint Helen did not survive until the dedication of the temple, she died in the year 327. The church was consecrated on September 13, 335. On the following day, September 14, the festal celebration of the Exaltation of the Venerable and Life-Creating Cross was established.

Another event connected to the Cross of the Lord is remembered also on this

day: its return to Jerusalem from Persia after a fourteen year captivity. During the reign of the Byzantine emperor Phocas (602-610) the Persian emperor Khozroes II in a war against the Greeks defeated the Greek army, plundered Jerusalem and captured both the Life-Creating Cross of the Lord and the Holy Patriarch Zachariah (609-633).

The Cross remained in Persia for fourteen years and only under the emperor Heraclius (610-641), who with the help of God defeated Khozroes and concluded peace with his successor and son Syroes, was the Cross of the Lord returned to the Christians.

With great solemnity the Life-creating Cross was transferred to Jerusalem. Emperor Heraclius in imperial crown and royal purple carried the Cross of Christ into the temple of the Resurrection. With the emperor went Patriarch Zacharios. At the gates by which they ascended Golgotha, the emperor suddenly stopped and was not able to proceed farther. The holy Patriarch explained to the emperor that an angel of the Lord was blocking his way. The emperor was told to remove his royal trappings and to walk barefoot, since He Who bore the Cross for the salvation of the world from sin had made His way to Golgotha in all humility. Then Heraclius donned plain garb, and without further hindrance, carried the Cross of Christ into the church.

In a sermon on the Exaltation of the Cross, Saint Andrew of Crete (July 4) says: "The Cross is exalted, and everything true gathers together, the Cross is exalted, and the city makes solemn, and the people celebrate the feast".

Letter of the Holy Father Francis to His Holiness Bartholomew I, Archbishop of Constantinople, accompanying the gift of some relics of Saint Peter, 13.09.2019

The following is the letter sent by the Holy Father Francis to His Holiness Bartholomew I, Archbishop of Constantinople, Ecumenical Patriarch, accompanying the gift of some relics of Saint Peter, consigned to the delegation of the Ecumenical Patriarchate of Constantinople on the Feast of Saints Peter and Paul:

Letter of the Holy Father

*To His Holiness Bartholomew
Archbishop of Constantinople
Ecumenical Patriarch*

Your Holiness, dear Brother,

With deep affection and spiritual closeness, I send you my cordial good wishes of grace and peace in the love of the Risen Lord. In these past weeks, I have often thought of writing to you to explain more fully the gift of some fragments of the relics of the Apostle Peter that I presented to Your Holiness through the distinguished delegation from the Ecumenical Patriarchate led by Archbishop Job of Telmessos which took part in the patronal feast of the Church of Rome.

Your Holiness knows well that the uninterrupted tradition of the Roman Church has always testified that the Apostle Peter, after his martyrdom in the Circus of Nero, was buried in the adjoining necropolis of the Vatican Hill. His tomb quickly became a place of pilgrimage for the faithful from every part of the Christian world. Later, the Emperor Constantine erected the Vatican Basilica dedicated to Saint Peter over the site of the tomb of the Apostle.

In June 1939, immediately following his election, my predecessor Pope Pius XII decided to undertake excavations beneath the Vatican Basilica. The works led first to the discovery of the exact burial place of the Apostle and later, in 1952, to the discovery, under the high altar of the Basilica, of a funerary niche attached to a red wall dated to the year 150 and covered with precious graffiti, including one of fundamental importance which reads, in Greek, Πετρος ευι. This contained bones that can quite reasonably be considered those of the Apostle Peter. From those relics, now enshrined in the necropolis under Saint Peter's Basilica, Pope Saint Paul VI had nine fragments removed for the private chapel of the papal apartment in the Apostolic Palace.

The nine fragments were placed in a bronze case bearing the inscription, Ex ossibus quae in Archibasilicae Vaticanae hypogeo inventa Beati Petri apostoli esse putantur: "Bones found in the earth beneath the Vatican Basilica considered to be those of Blessed Peter the Apostle". It was this same case, containing nine fragments of the bones of the Apostle, that I desired to present to Your Holiness and to the beloved Church of Constantinople over which you preside with such devotion.

As I reflected on our mutual determination to advance together towards full communion, and thanked God for the progress already made since our venerable predecessors met in Jerusalem over fifty years ago, I thought of the gift that Patriarch Athenagoras gave to Pope Paul VI: an icon depicting the brothers Peter and Andrew embracing, united in faith and in love of their common Lord. This icon that, at the behest of Pope Paul VI, is displayed

today in the Pontifical Council for Promoting Christian Unity, has become for us a prophetic sign of the restoration of that visible communion between our Churches to which we aspire and for which we fervently pray and work. Hence, in the peace born of prayer, I sensed that it would be highly significant were some fragments of the relics of the Apostle Peter to be placed beside the relics of the Apostle Andrew, who is venerated as the heavenly patron of the Church of Constantinople.

I sensed that this thought came to me from the Holy Spirit, who in so many ways prompts Christians to regain that full communion for which our Lord Jesus Christ prayed on the eve of his glorious Passion (cf. Jn 17:21).

This gesture is intended to be a confirmation of the journey that our Churches have made in drawing closer to one another: a journey at times demanding and difficult, yet one accompanied by evident signs of God's grace. Pursuing this journey calls above all for spiritual conversion and renewed fidelity to the Lord who requires on our part greater commitment and new, courageous steps. Difficulties and disagreements, now and in the future, must not distract us from our duty and responsibility as Christians, and particularly as Pastors of the Church, before God and history.

The joining of the relics of the two brother Apostles can also serve as a constant reminder and encouragement that, on this continuing journey, our divergences will no longer stand in the way of our common witness and our evangelizing mission in the service of a human family that today is tempted to build a purely secular future, a future without God.

Your Holiness, beloved Brother, I have found great comfort in sharing these thoughts with you. In the hope of soon encountering you once more, I ask you to pray for me and to bless me, and I exchange with Your Holiness a fraternal embrace of peace.

From the Vatican, 30 August 2019
FRANCIS